

2013-10-05

Att ställa upp

Det var fredag kväll och jag satt i en kyrka för lyssna på en gudstjänst. Nej, du har fel. Jag befann mig inte på denna plats för att jag var religiös. Men av denna anledningen att jag vill visa en vän som just då var inte i en period då alla runt omkring honom skulle frälsas. Efter en lång tid av sådana inlägg från min vän så kom jag med ett förslag till honom. Om jag följde med hon till kyrkan en gång och jag efteråt fortfarande sa att detta var inget för mig, så skulle jag slippa hans predikningar om att kyrkan var den rätta platsen för mig.

Min inställning till kyrkan är att jag vet att jag inte tror på det. Men det betyder inte att jag ständigt är motståndare till att prata om någons tro. Jag tror alla människor kan förmedla mig något gott. Man kan diskutera ämnet om den människan samtidigt är intresserad av att lyssna på någon annans synvinkel på tro. Allt är inte svart och vitt. Gråzonen är den mest intressanta att prata om och kanske blir jag då också lite klokare. Så när jag pratar med en sådan människan om han/hennes tro, så gör jag det med respekt för dennes tro. Men respekten behöver vara ömsesidigt.

Sagt och gjort. Min vän ställde upp på förslaget, så där jag "offrade" jag 2 timmar av fredagkväll. Jag fick vara med och skåda en gudstjänst när människor talade i tungor. När kvällen var slut hade jag fått mer erfarenhet av att skåda det hela, men min inställning till kyrkan var detsamma och nu hade ju inte min vän något argument till mig. 2 flugor i en smäll kan man säga att jag fick... :)

/Ludvig